

Ladislavové Kubešové - mladší a starší - s Šárkou, pro jednoho je to vnučka, pro druhého pravnučka

Švýcarský bubnující hrabě Hans-Peter von Siebenthal se má - zleva ho objímají Ivana Zbořilová s Blankou Tůmovou za asistence Milana Černohouze a Ivany Krucké

Zpěvačky Veselky jsou nejlepší kamarádky

Stůj při mně, lásko - skladbu, která dala jméno nejnovějšímu albu Veselky, zpívá s Milanem Černohouzem Ivana Zbořilová. Hity z téhle desky si tři zpěvačky - Ivana Zbořilová, Ivana Krucká a Blanka Tůmová po dohodě s kapelníkem Ladislavem Kubešem mladším spravedlivě rozdělily. Jejich mužským partnerem je ale vždycky Milan Černohouz.

Ivana Krucká

Ivana Krucká zpívá u Ladislava Kubeše už pět let. „Skvěle se mi zpívá i s Milanem Černohouzem, máme stejné hudební citění a souznění, muzika je naše společná láska. Při dechovce se nejvíc uvolním, ale líbí se mi i muzikály a evergreeny.“ Ivana Krucká si ráda zazpívá i s tanečním orchestrem Josefa Hlavsy. K muzice se dostala už jako malá holka v Kühnově dětském sboru. Po mamince je i osmiletá Adélka, která zpívá v Severáčku. Zajímavé je, že v dětském sboru vystupoval kdysi Milan Černohouz, který žil nějaký čas taky v Liberci. Ivana je sice z Prahy, ale neutešená bytová situace ji dovedla na chalupu v Bedřichově. Pronajali si ji spolu s přítelem trumpetistou Miroslavem Jelínkem od tenisty Jana Kodeše a provozují v ní penzion. Za přijatelné ceny vám v malebné chalupě nesoucí jméno Tereza snídaní či večeri připraví právě dechovková hvězda Ivana Krucká. Navíc si otevřela v Liberci kosmetický salon pojmenovaný Bazén, neboť její najdete přímo v areálu libereckého plaveckého stadionu. Pobyt na horách prospívá nejen Ivaně, ale i jejímu dvánáctiletému synovi Ondřejovi, který v Praze trpěl alergiemi. „Máme hory rádi,“ svěřila se mi Ivana a ještě přidala jedno tajemství: „Budeme se s Mirkem brát. Oba po tom toužíme.“

Ivana Zbořilová

Ivana Zbořilová žije s manželem, který je také trumpetistou a hraje u Václava Hybše, v paneláku v pražských Řepích, ale narodila se v Hrádku u Rokycan. Její bratr je také hudebník, hraje jazz a je bubenkem v TOČRu. Dcera Ivana k dechovce velký vztah nemá, zato chodí do kroužku společenských tanců k manželům Dvořákovým. Má prý tanec jako sport. Zatímco Ivana Krucká se ve Veselce uvedla albem Pod tou naší starou lípou, které získalo během půl roku prodeje platinovou desku za

padesát tisíc prodaných nosičů, druhá zpěvačka se jménem Ivana - Zbořilová, má ve svém držení zatím „jenom“ desku zlatou. Dostala ji za pětadvacet tisíc prodaných alb Ten římovský malý můstek. Pak natočila s Veselkou ještě Tvé vlasy kvetou, maminko. „Jedna druhé nezávidíme sóla, často taky zpíváme společně. Všichni v kapele spolu hrají dlouho a setava se nemění, nejsou tam křivé vztahy. Všichni ctíme dechovku.“

Blanka Tůmová

Zpívala nejdřív taneční hudbu, ale pořád ji to táhlo k dechovce, anebo rovnou k lidovce. Vedle Veselky zpívá s Ústřední hudbou armády České republiky. „Mezi zpěvačkami v kapelách vládne většinou rivalita, pak je to vidět na výsledcích. Nám Láda Kubeš rozdá písničky a my si je můžeme rozdělit, jak se dohodneme - pak nám to sedí. Láda nám do toho nemluví a Milan Černohouz je univerzální, hodí se ke všem. A má-li náhodou jinou představu než my, po žensku ho s děvčaty dostaneme, kam chceme.“ Blanka Tůmová se vlastně jmenuje už pět let Šmídková. Vzala si totiž za muže čtvrtého a posledního manžela Ljuby Hermanové. „S paní Hermanovou jsme se znaly už dávno z estrád, na kterých jsme obě vystupovaly. Jednou přijela se svým mužem Karlem Šmídkem, zajiskřilo to mezi námi a ...“ Paní Hermanová nakonec přijala Blanku Tůmovou za vlastní. Dokonce před premiérou Čochtana v Euroklubu prohlásila, že Blanka je její adoptivní dcera. Blanka Tůmová totiž hraje v divadle Josefa Dvořáka černošku Belindu v Čochtanovi, tedy stejnou roli, kterou hrála Ljuba Hermanová ještě s Werichem. „Připadalo mi, že je moje hodná tchyně. Jezdily jsme spolu na chalupu v Bělči, měly jsme společného pejska, krátkosrstou jezevčici Bettytku. Ljuba byla pro mne vzorem, měla

jsem blízko k jejímu výrazu, proto nakonec i ten Karel, kterého jsem od ní převzala a mám ho dodnes...“

Kubešova Soběslav

Dvě desítky dechových kapel se sjely letos na druhém ročníku festivalu, jenž nese jméno dvaasedmdesátiletého skladatele takřka pěti stovek polek, valčíků a kvapíků - Ladislava Kubeše. Kdo má to štěstí, že jeho jméno dostane festival? Nebo ta čest patří dědovi Matějovi, který byl také jihočeský muzikant? Přijela Moravěnka, Krajanka, Třeboňská 12, Božejáci a další z Čech, ale i švýcarská dechovka Eulach Musikanten v čele s bubnujícím hrabětem Hansem-Peterem von Siebenthal a rakouská kapela z Kremsmünsteru vedená Rudolfem Lughoferem, který má tak rád českou muziku, že si pořídil u rodáka z Dráchova od Soběslavi Františka Havlíčka dudy a slaví s nimi úspěchy po celém Rakousku. Během dvou dní navštívilo vystoupení dechovek v Soběslavi 6500 diváků. Na závěr si všechny kapely společně zahrály pod taktovkou Ladislava Kubeše staršího Borkovickou polku a jihočeskou hymnu Moje česká vlast. Festival nesl podtitulek Blata se baví, a tak se skutečně hrálo a zpívalo i ve všech okolních blaťáckých vsích. Eulach Musikanten ze Švýcarska hráli na návsi ve Vlastiboři a jejich koncert se hned spojil s místní svatbou. Hlavního organizátora a duši festivalu Ladislava Kubeše mladšího, kapelníka Veselky a hudebního vydavatele, ani na krok neopustila jeho osmiletá vnučka Šárka. Hraje na zobcovou flétnu a na walkmanu si doma pouští dechovku. Když dostala od dědy kazety Čágo belo, prohlásila: „Dědo, pouštěj si to sám a vrať mi tu Moji českou vlast.“

LUDVÍK HESS
Foto autor